

§ 46

**Yttrande om yrkeshögskolan
DNr 2008 GAN 034**

Nämndens beslut

Nämnden rekommenderar kommunstyrelsen att anta det bilagda yttrandet om yrkeshögskolan.

Ärendebeskrivning

Kommunstyrelsen i Tyresö kommun har beretts möjlighet att lämna yttrande om yrkeshögskolan. Gymnasie- och arbetsmarknadsnämnden får förslaget till yttrande enligt bilaga. I bilaga ges också sammanfattning av betänkandet om yrkeshögskola.

Justeras sign

Utdragsbestyrkande

Tyresö kommun
Kommunstyrelseförvaltningen
Johan Lindblad, kommunsekreterare
08 5782 95 16

YTTRANDE
2008-05-21
1 (3)
Vårt dnr 08/KS 084 600

Utbildningsdepartementet

Yttrande om betänkandet "Yrkeshögskolan - För yrkeskunnande i förändring" (SOU 2008:29)

Bakgrund

I betänkandet lämnas förslag till hur eftergymnasiala yrkesutbildningar utanför högskolan skall sammanföras under ett gemensamt ramverk benämnt Yrkeshögskolan. Syftet med ett gemensamt ramverk är att förenkla aktuella regelverk och säkerställa utbildningarnas kvalitet. Ramverket ska också medverka till effektivare resursanvändning och utbildningar med bättre koppling till arbetslivets behov.

Betänkandet har remitterats till bland annat Tyresö kommun för yttrande. Yttrandet ska vara inkommet till Utbildningsdepartementet senast 2 juli 2008.

Synpunkter på betänkandet

Tyresö kommun ställer sig i huvudsak positiv till förslaget om ett gemensamt ramverk för den eftergymnasiala yrkesutbildningen då vi bedömer att det kan medföra ett flertal positiva effekter. Kommunen delar uppfattningen att behovet av eftergymnasial yrkesutbildning troligen kommer att öka framöver och att ett gemensamt ramverk kan vara ett led i säkerställandet av utbildningarnas kvalitet samt medföra en förbättrad information och överblick för de studerande. Kommunen vill i sammanhanget också poängtera vikten av att ta till vara de goda erfarenheter som finns från KY. Det är också viktigt att den nya myndigheten dimensioneras så att man har beredskap för ett stort antal ansökningar från utbildningsanordnare om att omfattas av yrkeshögskolans kvalitetssäkringssystem.

Nedan följer kommentarer kring några specifika delar av betänkandet som kommunen finner särskilt viktiga.

Utbildningarnas omfattning och poängsystemet

I betänkandet föreslås att utbildningarnas omfattning ska anges med ett poängsystem där 100 poäng motsvarar heltidsstudier under 20 veckor. Det föreslås två examina där den allmänna yrkeshögskoleexamen omfattar 300 poäng och den kvalificerade yrkeshögskoleexamen omfattar 400 poäng.

Vi ställer oss tveksamma till en alltför rigid hållning avseende hur många poäng som ska utgöra en kvalificerad examen. Behoven och kraven från arbetsmarknaden kan vara mycket varierande mellan olika yrkesområden och det finns anledning att tro att ett fastlåst system kan medföra problem. Det finns risk att utbildningar förlängs mer än vad som egentligen är nödvändigt utifrån kunskapsbehoven för att uppnå en viss examen.

Vi skulle föreslå att poängkraven för en allmän yrkeshögskoleexamen fastställs till minst 200 poäng då detta skulle motsvara ett års studier. Utgångspunkten för ställningstagandet är att vi bedömer att det finns yrkesområden där ett års utbildning är tillräckligt för att möta de kunskapskrav som finns på arbetsmarknaden.

Vidare anser vi att möjligheten att utfärda en kvalificerad yrkeshögskoleexamen inte ska grunda sig på utbildningens längd. Istället bör den avgörande faktorn vara att det finns högskolerepresentation i ledningsgruppen som säkerställer att utbildningen håller den nivå som kan krävas av en kvalificerad examen.

Behörighet och urval

Kommunen ställer sig mycket positiv till vad som framkommer i betänkandet kring behörighetskrav och urvalsprocess.

Vi upplever att behörighetskraven som funnits inom KY har fungerat väl då det funnits en flexibilitet i systemet. Såväl formell utbildning som andra omständigheter som gör att den sökande har förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen har kunnat ge behörighet. Det är därför glädjande att återfinna att man i förslaget till Förordning om yrkeshögskolan 3 kap 6 § fastställt att behörighetskraven ska kunna baseras på formella utbildningsmeriter men även andra omständigheter enligt samma modell som gällt inom KY.

Vi utläser vidare i förslaget till Förordning om yrkeshögskolan 3 kap 7 § att en eller flera av urvalsgrunderna, betyg, särskilt prov, tidigare utbildning och yrkeserfarenhet ska kunna användas. Ett brett spektrum av urvalsmöjligheter bedömer vi också som viktigt då det

kommer att röra sig om utbildningar av varierande karaktär varför det också är rimligt att anta att olika urvalskriterier kan bli nödvändiga.

Yrkesförarutbildning

I Tyresö kommun finns idag en riksrekryterande yrkesförarutbildning som fungerar väl och som i mycket hög grad leder till arbete efter avslutad utbildning. Utbildningen förser inte bara Tyresö utan även andra delar av Stockholmsregionen med yrkesförare. Denna och andra riksrekryterande transportutbildningar riskerar att hamna utanför yrkeshögskolans ramverk eftersom kursplanerna är på gymnasial nivå. Vi anser att detta skulle vara mycket olyckligt då transportutbildningarna är en stor del av påbyggnadsutbildningarna och det dessutom idag råder mycket stor brist på yrkesförare på arbetsmarknaden. Vi föreslår därför att möjlighet ges att skriva om kursplanerna så att dessa utbildningar kan ingå i ramverket.

Staffan Isling
Kommunchef

Britt-Marie Lundberg Björk
Förvaltningschef

Sammanfattning

Uppdraget

I direktiven formuleras uppdraget på följande sätt: "en särskild utredare skall göra en analys av och lämna förslag till hur eftergymnasiala yrkesutbildningar utanför högskolan skall sammanföras under ett gemensamt ramverk benämnt Yrkeshögskolan". Det ingår alltså inte i uppdraget att pröva om en yrkeshögskola behövs eller vilka motiv som kan finnas för att skapa en sådan.

Syfte

Förslagen innebär att ett ramverk kallat yrkeshögskolan ska skapas. Syftet är att säkerställa kvalitet och rättssäkerhet för de studerande samt förenkla regelverken, öka tydligheten och förbättra informationen till de studerande och till arbetsmarknaden. Vidare avses ramverket medverka till effektivare resursanvändning, till tydligare prioriteringar med utgångspunkt i arbetslivets behov samt till mer likvärdiga ekonomiska villkor för anordnare och de studerande. Ramverket ska också medverka till att säkerställa tillgång på sådana yrkeskvalifikationer som efterfrågas av arbetslivet.

Yrkeshögskolans omfattning

Yrkeshögskolan ska bildas med utgångspunkt i de eftergymnasiala yrkesutbildningarna utanför högskolan som nu finns. De är den kvalificerade yrkesutbildningen (KY), påbyggnadsutbildning (PU) inom kommunal vuxenutbildning, de kompletterande utbildningarna samt lärlingsutbildningen för vuxna till vissa hantverksyrken, vilka alla föreslås upphöra som separata utbildningsformer. Därutöver diskuteras möjligheten att korta högskoleutbildningar

med svag forskningsanknytning skulle kunna föras över till yrkeshögskolan. Också eftergymnasiala yrkesutbildningar inom folkhögskolan skulle kunna erbjudas kvalitetssäkring inom ramverket yrkeshögskolan.

Pågående och beslutade utbildningar ska fullföljas enligt hittills gällande regler och de av Skolverket respektive Myndigheten för kvalificerade yrkesutbildning fattade besluten. Myndighetsansvaret för dem övergår till den nya myndigheten för yrkeshögskolan den 1 juli 2009. Denna myndighet får pröva ansökningar från huvudmännen om eventuell fortsatt verksamhet inom yrkeshögskolan.

Förslagen innebär att det inom det allmänna utbildningsväsendet inte kommer att finnas någon eftergymnasial yrkesutbildning vid sidan om högskolan och den nya myndighetens för yrkeshögskolan ansvarsområde.

Författningsförslag läggs fram avseende en lag om yrkeshögskolan, en förordning med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan, en förordning om yrkeshögskolan, en förordning om statligt stöd till utbildningar inom yrkeshögskolan, en förordning om utbildning inom yrkeshögskolan som uppdragsutbildning samt en förordning om statligt stöd till vissa eftergymnasiala utbildningar. Därutöver läggs förslag om en rad konsekvensändringar i olika författningar.

Utbildningens karaktär

Utbildningarna ska i hög grad baseras på kunskaper, färdigheter och erfarenheter som genereras och utvecklas vid produktionen av varor och tjänster. De ska vara eftergymnasiala och bygga på den grund gymnasieskolan ger. För behörighet ska krävas genomgången gymnasieskola med godkänt slutbetyg eller motsvarande kunskaper förvärvade på annat sätt.

Många utbildningar inom yrkeshögskolan kommer att direkt bygga vidare på de kunskaper som de yrkesförberedande utbildningarna i gymnasieskolan avses ge de studerande. De ska komma till stånd och utvecklas för att det finns ett behov av bestämda kvalifikationer på arbetsmarknaden. Vid utformningen av yrkeshögskolans utbildningar och deras innehåll ska arbetslivet ha ett avgörande inflytande och dess krav ska vara utgångspunkt vid kvalitetssäkring och utvärdering.

Planering och dimensionering

I betänkandet redovisas förslag till struktur och processer för hur yrkeshögskolan ska hantera dimensioneringsuppgiften. Den ska bygga på en kombination av initiativ på lokal och regional nivå, uppföljning och utvärdering av pågående verksamhet samt en väl utvecklad omvärldsbevakning i samverkan med många andra aktörer. Det är en ständigt pågående process, som ska bidra till att utbildningsutbudet inom yrkeshögskolan kontinuerligt förnyas. Det hindrar naturligtvis inte att det inom yrkeshögskolan kan finnas utbildningar som tillgodoser en över tid stabil efterfrågan på kvalifikationer.

Det grundläggande beslutet i planeringsprocessen blir att den nya myndigheten prövar en ansökan från en utbildningsanordnare om att omfattas av yrkeshögskolans kvalitetssäkringssystem. Grunden för beslutet är de kvalitativa krav som lagts fast för utbildningar inom yrkeshögskolan. Till ett positivt beslut kan anges behov av vissa utvecklingsinsatser och ett högsta antal årsplatser. Utbildningar, som omfattas av yrkeshögskolans kvalitets-säkringssystem, kan ansöka hos den nya myndigheten om statligt ekonomiskt stöd.

När en utbildning förlorat sin arbetsmarknadsrelevans eller inte längre lever upp till de kvalitetskrav som gäller, ska myndigheten besluta att den ska fasas ut. Utfasningen kan ske successivt genom minskat eller indraget statligt stöd och minskad dimensionering eller genom uteslutning från kvalitetssäkringssystemet.

Kvalitetskriterier

I betänkandet redovisas ett antal kvalitetskriterier för yrkeshögskolan som är inspirerade framförallt av kvalitetsarbetet inom Bologna-processen samt av kvalitetsnormer inom existerande utbildningsformer i Sverige. De har anpassats till och kompletterats med kriterier som springer ur yrkeshögskolans särskilda förutsättningar.

De redovisade kriterierna ska ses som exempel och är valda för att ytterligare tydliggöra utbildningens karaktär inom yrkeshögskolan.

Uppföljning och kvalitetssäkring

Den nya myndigheten ska bygga upp en fullgod uppföljning framförallt vad gäller verksamhetens resultat. För att åstadkomma detta behöver den ha tillgång till ett studerande- och studiedokumentationssystem där studerandeprestationer kan följas på individnivå. Myndigheten behöver också bygga upp ett uppföljningssystem, som utgår från författningarna och de fastställda kvalitetskriterierna.

Myndigheten har att löpande följa, granska och värdera den verksamhet som bedrivs inom ramverket. Ett avgörande motiv för att skapa ramverket är behovet av kvalitetssäkring. Myndigheten har också att avgöra hur ramarna till ekonomiskt stöd till eftergymnasial yrkesutbildning ska fördelas. Därutöver krävs en återkommande fristående utvärdering av såväl yrkeshögskolan som system, som av enskilda utbildningar eller grupper av utbildningar och av myndighetens eget arbete.

Myndigheten ska värdera bl.a. kvaliteten i enskilda utbildningar, utbildningsanordnares förmåga att anordna utbildningar samt utbildningsbehov inom olika yrkesområden eller regioner. Inom dessa områden måste myndigheten bygga upp en hög intern kompetens. Denna omvärldskunskap ska byggas upp i samverkan med branscher, parter, myndigheter och andra organisationer och institutioner.

Den nya myndigheten ska utöva tillsyn och genomföra kvalitetsgranskning samt ha resurser att låta oberoende institutioner, t.ex. vid universitet och högskolor, utvärdera olika aspekter av verksamheten inom såväl yrkeshögskolan som myndigheten.

Yrkeskunnande och yrkeslärande

I avsnitt 6 refereras några teoretiska beskrivningar av yrkeskunnande, yrkeslärande och lärande i arbete. De utgör viktiga utgångspunkter för förslagen. De bör också bidra till att ytterligare tydliggöra yrkeshögskolans identitet. Förslagen om utbildningarnas utformning och om bedömning, betyg och examenssystem motiveras huvudsakligen på detta sätt.

Utbildningarna i yrkeshögskolan ska ha ett väsentligt inslag av arbetslivsanknutet lärande. Att utveckla formerna för arbetslivsanknytning av lärandet blir en utmaning för yrkeshögskolan. För att

inte en stor del av de eftergymnasiala yrkesutbildningarna ska hamna utanför möjligheten att ingå i yrkeshögskolan, måste formerna för arbetslivsanknytning utvecklas. Denna utveckling ska utgå från den kunskap som finns om hur yrkeskunnande utvecklas i samspel med produktion av varor och tjänster. Även om deltagarna inte alltid behöver befinna sig på en arbetsplats i bestämda perioder måste undervisning och handledning samt undervisande personal och handledande personal ha en stark anknytning till arbetslivet. Arbets- och övningsuppgifter behöver utformas så att en reell progression i lärandet kan uppnås.

Utbildningens omfattning ska anges med ett poängsystem där 100 poäng motsvarar heltidsstudier under 20 veckor. I frågan om tillgodoräknande av utbildning inom yrkeshögskolan vid övergång till högskolan eller vice versa, betonas vikten av att kunna tillgodoräkna kunnande, som förvärvats i det ena systemet, när man går över till det andra. Fokus ska då riktas mot förvärvade kunskaper i stället för poängsystem och numeriska värden.

I yrkeshögskolan ska det finnas två olika examina. Den allmänna examen ska benämnas yrkeshögskoleexamen och kräva att deltagaren har fullgjort vad som krävs för att bli godkänd på alla moment i en utbildning omfattande minst 300 poäng. För kvalificerad yrkeshögskoleexamen ska krävas dels att utbildningen omfattar minst 400 poäng, dels att minst en fjärdedel av utbildningstiden utgjorts av lärande i arbete. Vidare ska det krävas ett examensarbete samt att utbildningen uppfyller vissa organisatoriska krav.

Utbildningens organisation mm

I avsnitt 7 lämnas förslag på reglering av lokal ledning och styrning av utbildningen. Sälunda föreslås att det ska finnas en ledningsgrupp för varje utbildning. Flertalet av ledamöterna ska vara företrädare för arbetslivet. Den nya myndigheten ska efter förslag från utbildningsanordnaren godkänna en utbildningsplan. Ledningsgruppen ska fastställa en kursplan för varje utbildning.

Den undervisande och handledande personalen är ofta utbildningens främsta resurs. En stor del av utbildningen inom yrkeshögskolan kommer, som en följd av kravet på en stark arbetslivsanknytning, att genomföras med hjälp av personer, som inte har formell lärarutbildning. Utbildningens kvalitet kommer i hög grad

att vara beroende av att lärare och handledare med erforderlig ämnesmässig och pedagogisk kompetens kan rekryteras. Det bör vara en angelägen uppgift för den nya myndigheten att främja fortbildning av dem som medverkar i undervisning och handledning.

För att kunna möta alla deltagares behov av stöd för sitt lärande, ska utbildningarna inom yrkeshögskolan präglas av stor flexibilitet. Den moderna tekniken öppnar möjligheter att stödja vuxnas lärande oberoende av plats och tid. En utbildning som i hög grad bygger på nära samverkan med arbetslivet behöver också anpassas till arbetslivets årsrytm.

Ett delat åtagande

Den grundläggande yrkesutbildningen i gymnasieskolan är yrkesförberedande. Färdigutbildning förutsätts ske efter anställning i ett företag. Det ökade kunskapsinnehållet i produkter och produktionsmetoder liksom ny arbetsorganisation kräver djupare och bredare kompetens av de anställda. Möjligheterna för eleverna att nå dessa kompetensnivåer inom en treårig gymnasieutbildning har minskat. Dessa förändringar accentuerar behovet av eftergymnasial yrkesutbildning.

Yrkeshögskolan innebär, principiellt sett, en vidgning av det allmännas åtagande. Den är delvis förorsakad av arbetslivets förändring, delvis av utvecklingen av gymnasieskolan. Detta motiverar ett ökat åtagande från arbetslivets sida när det gäller den eftergymnasiala yrkesutbildningen. Ett annat starkt skäl för ett ökat åtagande från arbetslivets sida är det inflytande över utbildningens innehåll och inriktning som följer av den föreslagna utformningen av yrkeshögskolan.

Det större åtagandet från arbetslivets sida kan ta sig många uttryck. Det behöver anpassas till situationen inom varje bransch eller utbildning. Det är en angelägen uppgift för branscher, som för sin kompetensförsörjning är beroende av yrkeshögskolan, att hitta former för utjämning av kostnaderna mellan de företag som aktivt medverkar och övriga.

Elevavgifter förekommer för närvarande vid de kompletterande utbildningarna och lärlingsutbildningen för vuxna till vissa hantverksyrken. Avgifterna är, i främst de kompletterande utbildningarna, betungande för deltagarna. De medverkar till att snedvräta rekryteringen till utbildningarna i socialt hänseende. Som ett

led i strävandena att begränsa skillnaderna för de studerande mellan olika eftergymnasiala yrkesutbildningar, bör möjligheten för anordnare att ta ut elevavgifter upphöra i de fall utbildningen stöds med statsbidrag. Statsbidragen bör då höjas. Detta kan bl.a. ske genom att antalet utbildningsplatser minskas.

Omfattningen av det statliga åtagandet bestäms genom riksdagens beslut om anslaget till yrkeshögskolan. Det är rimligt, att detta av regeringen kopplas till ett prestationskrav uttryckt som ett lägsta antal årsplatser. Det statliga åtagandet omfattar även ekonomiskt stöd till deltagarna, studiestöd. För att uppnå enhetlighet mellan de olika utbildningarna föreslås, att all utbildning inom yrkeshögskolan ska berättiga till studiestöd som eftergymnasial utbildning.

Den struktur för planering och dimensionering av utbildningen inom yrkeshögskolan som föreslås i avsnitt 3 avses leda till, att vissa av dagens utbildningar fasas ut eller ges minskad volym. Därmed kan resurser omfördelas till mer angelägna områden. Den totala omfattningen av den eftergymnasiala yrkesutbildningen bedöms emellertid behöva öka. Skälen härför är flera. Den demografiska utvecklingen med stora pensionsavgångar och små ungdomskullar under det närmaste decenniet, medför att tillflödet till arbetsmarknaden kommer att vara avsevärt lägre än avgångarna. Detta kommer att kräva kompetensutveckling av yrkesverksamma vuxna för att arbetslivets efterfrågan på vissa kvalifikationer ska kunna mötas. Kunskapsinnehållet i såväl produktionsprocesser som produkter ökar ständigt. Det ställer krav på både djupare och bredare kompetenser hos de anställda. Utvecklingen av arbetsorganisationen vid produktionen av varor och tjänster verkar i samma riktning. Det finns anledning att anta att en utbyggd eftergymnasial yrkesutbildning inom vissa områden bättre skulle motsvara arbetsmarknadens behov än en del av den nuvarande högskoleutbildningen. Mot denna bakgrund föreslås att 300 miljoner kronor successivt tillförs yrkeshögskolan med början år 2009.

Deltagarna

Yrkeshögskolan kommer att erbjuda en möjlighet till fördjupning inom det yrkesområde, som en elev valt i gymnasieskolan. Yrkeshögskolan blir en intressant väg för vidare utveckling efter gymnasiet för det stora antal gymnasieelever, som inte uppfattar

akademiska studier som ett relevant alternativ. Yrkehögskolan bör också kunna få stor betydelse genom att erbjuda yrkesverksamma kompetensutveckling i form av kortare kurser och kurspaket med reducerad studietakt i flexibla former.

Betänkandet tar upp några frågor som berör deltagarnas rätts-säkerhet m.m. Den nya myndigheten bör bygga upp och driva ett system för registrering av deltagare och studieresultat. Regeringen bör därför uppdra åt organisationskommittén för yrkehögskolan att inleda utvecklingen av ett system för dokumentation av deltagare och studieresultat. Deltagare i utbildning inom yrkehögskolan med statlig, kommunal eller landstingskommunal huvudman ska, liksom studerande vid statliga högskolor, under vissa villkor kunna avskiljas från utbildningen. Vidare bör myndigheten för yrkehögskolan ansvara för att deltagare i utbildning är försäkrade för personskada m.m.

Kostnadskrävande utbildningar

I direktiven uppdras åt utredaren att lämna förslag om hur ansvaret för speciella och särskilt kostnadskrävande utbildningar, t.ex. flygutbildningar ska utformas.

Flygutbildningarna kännetecknas, utöver kostnadsnivån, av att de är mycket attraktiva. Vidare vänder de sig mot en utpräglat internationell arbetsmarknad. Omfattningen av samhällets åtagande bör bestämmas genom en avvägning mellan behovet av utbildad arbetskraft i landet och tillgängliga resurser.

Samtidigt som pilotutbildningen är starkt reglerad genom internationella överenskommelser bedrivs den f.n. i fyra olika skolformer. Utbildningens karaktär gör att den passar väl in i yrkehögskolan. Därför föreslås att offentligt finansierad pilotutbildning utanför försvaret ska bedrivas inom yrkehögskolan. Pilotutbildning ska inte längre kunna anordnas inom gymnasieskolan eller inom högskolan.

Arbetsmarknaden för dem som avslutar utbildningen med CPL-certifikat, som endast ger rätt till fraktflyg med enmotoriga plan, är begränsad. Det kan ifrågasättas om utbildningen utgör en fullständig yrkesutbildning i egentlig mening. Det offentliga åtagande bör enbart omfatta utbildning till fullständig behörighet som trafikflygare i passagerartrafik (ATPL-behörighet).

I betänkandet föreslås, att staten finansierar kostnader för 55 utbildningsplatser i en tvåårig utbildning, som leder fram till ATPL-behörighet. Statens åtagande kan då beräknas till ca 36 miljoner kronor per år inklusive studiestöd. Samtidigt upphör statens kostnader för nuvarande pilotutbildning på ca 31 miljoner kronor och kommunernas merkostnader på ca 29 miljoner kronor.

Inom flygområdet finns utöver pilotutbildningen, utbildning till flygmekaniker och flygtekniker. Också dessa utbildningar är mycket kostnadskrävande och styrs av internationella konventioner och certifikat. Man bör pröva om det finns samordningsvinster vid en samlokalisering av utbildningarna av flygteknisk underhållspersonal och piloter. Möjligheterna till samverkan med en kommersiell flygplats och därmed kommersiella flygbolag bör vara en fördel i båda fallen.

Utbildningar inom konst och kultur

Utgångspunkten för yrkeshögskolans utbildningar är att de ska präglas av arbetsmarknadsrelevans och arbetslivsanknytning. Detta är varken rimligt eller möjligt att förverkliga för ett stort antal av de kompletterande utbildningarna, som förbereder för konstnärlig högskoleutbildning eller har en kulturarvsbevarande karaktär. Ett ramverk för kvalitetssäkring och fördelning av statligt ekonomiskt stöd till dessa utbildningar bör därför regleras i en separat förordning.

Förslagen innebär att någon stödform motsvarande nuvarande "statlig tillsyn" inte kommer att finnas kvar. Kraven för att omfattas av det nya systemet föreslås vara högre än de som nu gäller för att ställas under statlig tillsyn. Dessutom ska samtliga utbildningar inom systemet berättiga till statligt studiestöd. Det medför sannolikt att antalet utbildningar som omfattas av någon typ av statligt stöd kommer att minska.

I likhet med vad som föreslås i fråga om yrkeshögskolan bör anordnarna av dessa utbildningar inte kunna ta ut elevavgifter och samtidigt åtnjuta statligt ekonomiskt stöd. Elevavgifterna vid konstutbildningarna verkar påtagligt socialt segregering, vilket återverkar på rekryteringen till de högre konstnärliga utbildningarna. Statsbidraget bör i stället höjas och höjningen delvis finansieras genom att antalet utbildningsplatser med statsbidrag minskas.

Även dessa utbildningar bör administreras av den nya myndigheten.

En ny myndighet

Förslagen innebär att en ny myndighet skapas, som tar över uppgifter från KY-myndigheten, Skolverket och Myndigheten för skolutveckling. KY-myndigheten avvecklas därmed. Myndigheten ska bl.a besluta om vilka utbildningar som yrkeshögskolan ska omfatta, besluta om statligt ekonomiskt stöd till utbildningar, ansvara för dokumentation av deltagare och av deras studieresultat, utöva tillsyn över utbildningar, ansvara för uppföljning av utbildningarna och utbildningsanordnarnas kvalitetsarbete samt säkerställa att all verksamhet utvärderas.

Arbetslivet förutsätts få ett starkt inflytande också över myndighetens prioriteringar och beslut. En kvalificerad omvärldsbevakning med inriktning på förändringar av kompetensbehoven på arbetsmarknaden är en förutsättning för att myndighetens verksamhet ska vinna respekt och upplevas som legitim. Myndigheten måste ha breda kontaktytor såväl mot företag, myndigheter, branscher och näringslivsorganisationer som mot arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer.

Myndigheten föreslås inledningsvis omfatta 55 anställda så att – trots volymökningen – en ambitionshöjning jämfört med den nuvarande KY-myndigheten blir möjlig inom ett antal områden, särskilt omvärldsanalys samt uppföljning, tillsyn och kvalitetsgranskning.

Vid övervägandena om myndighetens lokalisering bedöms kompetensförsörjningen vara av avgörande betydelse. Detta talar för en lokalisering nära något av de större universiteten. Uppföljning, tillsyn och kvalitetsgranskning underlättas påtagligt om myndigheten lokaliseras centralt i södra hälften av landet. En ny statlig myndighet bör inte förläggas till Stockholms-, Göteborgs- eller Malmö/Lund-regionerna.

Sammantagna leder övervägandena till att den nya myndigheten bör lokaliseras till någon av orterna Västerås, Eskilstuna, Örebro eller Norrköping. Förutsättningarna att där rekrytera personal med den erforderliga kompetensen bör vara goda. I det slutliga valet utgör den starka forskningsmiljö kring yrkesutbildning som finns vid universitetet i Linköping och nedläggningen av Nationellt centrum

för flexibelt lärande argument för att förlägga myndigheten till Norrköping.

Kostnader

De förslag som innebär kostnadsökningar för staten är utvidgning av rätten till studiestöd, kompensation för avveckling av elevavgifter, reformering av pilotutbildningen samt uppbyggnaden av den nya myndigheten. Vidare medför en allmän volymökning av den eftergymnasiala yrkesutbildningen en kostnadsökning.

Förslagen innebär en nettokostnadsökning – utöver en eventuell allmän volymökning – på knappt 53 miljoner kronor. Denna merkostnad föreslås bli finansierad genom en minskning av antalet utbildningsplatser inom yrkeshögskolan med ca 550.

En utökning av utbildningsvolymen bör finansieras genom omföring av medel från anslagen till högskoleutbildning.

Genomförande

Avsikten är att yrkeshögskolan ska bildas den 1 juli 2009. Genomförandet måste ske så att pågående utbildning och deltagarna i denna påverkas så lite som möjligt. Principen bör vara att KY-myndighetens och Skolverkets beslut enligt nuvarande regelverk ska gälla under den tidsperiod som besluten avser, även för tid efter den 1 juli 2009. Deltagare, som påbörjat en utbildning enligt nuvarande regelverk, ska kunna fullfölja denna.

De uppgifter avseende pågående eller beslutad utbildning, som enligt nu gällande reglering ankommer på KY-myndigheten respektive Skolverket, ska efter den 1 juli 2009 med stöd av övergångsbestämmelser, fullgöras av myndigheten för yrkeshögskolan i enlighet med nu gällande författningar.

Konsekvenser

KY-myndigheten i Hässleholm kommer att upphöra och verksamheten avvecklas. Ett 25-tal arbetstillfällen försvinner därmed. De berörda kommer i kraft av lagen om anställningsskydd, att erbjudas anställning vid den nya myndigheten. Ett bortfall av ca 25 arbetstillfällen bör ha marginell betydelse för kommunen.

De gymnasiala pilotutbildningarna i Västerås och Arvidsjaur föreslås upphöra. Detsamma avses gälla pilotutbildningen vid TFHS i Lund. Förändringen innebär ett bortfall av ca 100 elever från gymnasieskolan i Arvidsjaur, praktiskt taget samtliga från andra kommuner. En nedläggning av pilotutbildningen i Arvidsjaur kommer att påverka kommunen negativt. Man bör därför pröva om den nya pilotutbildningen inom yrkeshögskolan till en mindre del kan lokaliseras till Arvidsjaur och där genomföras i samarbete med Luleå.

Två syften med den föreslagna reformen är att stärka kvaliteten på den eftergymnasiala yrkesutbildningen och att öka tydligheten för studerande och arbetsgivare. De föreslagna åtgärderna kommer att kräva anpassning från utbildningsanordnarnas sida.

Förändringarna för de kompletterande utbildningarna gäller väsentligen att det statliga stödet omfördelas, så att elevavgifterna kan avskaffas för de utbildningar som får statligt stöd. Antalet bidragsberättigade utbildningsplatser kan då beräknas minska och alla nuvarande skolor kommer inte att kunna erhålla statsbidrag.

För samtliga utbildningar gäller, att deras ställning i yrkeshögskolan prövas när nuvarande beslut av Skolverket respektive KY-myndigheten upphör att gälla. Då ska den nya myndigheten pröva en ansökan från anordnaren. Den bedöms då med utgångspunkt i kvalitetskriterierna inom yrkeshögskolan. Utbildningsanordnare, som inte kan eller önskar anpassa verksamheten till de nya kriterierna, kommer att ställas utanför ramverket och därmed utan statligt stöd, studiestöd och kvalitetskontroll.

Plats och tid : Sal 4 111, C3L, Utvecklingsförvaltningen,
Bollmora Gårdsväg 12, 1½ tr, 135 39 Tyresö
Torsdagen den 22 maj 2008, kl 19.00-21.15

Beslutande Se bilaga

Övriga deltagande Se bilaga

Utses att justera Kristjan Vaigur (s)

Justeringens plats och tid C3L, expeditionen, Bollmora Gårdsväg 12, 135 39 Tyresö
Tisdagen den 27 maj 2008 kl 17.00

Underskrifter

Sekreterare
Leif Ljungberg

Ordförande
Hans Lindberg

Justerare
Kristjan Vaigur

ANSLAG/BEVIS

Protokollet är justerat. Justeringen har tillkännagivits genom anslag

Organ Gymnasie- och arbetsmarknadsnämnden

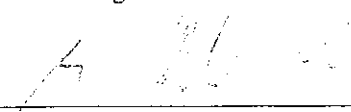
Sammanträdesdatum 2008-05-22

Datum för anslags uppsättande 2008-05-28

Datum för anslags nedtagande 2008-06-18

Förvaringsplats för protokollet: Bollmora Gårdsväg 12, 135 39 Tyresö

Underskrift
Leif Ljungberg

Justeras sign	Utdragsbestyrkande
	

NÄRVAROLISTA

Ordinarie ledamöter

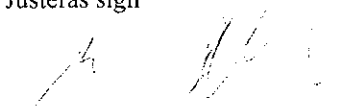
Namn	Närv	Beslutande	Kom kl	Gick kl	Anm
Hans Lindberg (m)	X	X			
Kerstin Bergsman (m)					
Fredrik Sawestål (m)	X	X (§36-38, §46)		20.35	
Margareta Ternstedt (fp)	X	X			
Lars Lagerstedt (c)	X	X			
Kristjan Vaigur (s)	X	X			
Marie Linder (s)					
Eija Rätty (s)	X	X			
José Blanco (s)	X	X			

Ersättare

Namn	Närv	Beslutande	Kom kl	Gick kl	Anm
Yvonne Ledel (m)	X	X			
Mikael Borgström (m)	X	X (§ 39-45)			
Björn Wallin (m)	X				
Nomi Lind (fp)	X				
Janis Salts (kd)					
Claes-Göran Enman (s)	X	X			
Eva Torvaldsson (s)					
Johan Rydén (mp)					
Ulla Hoffmann (v)	X				

Närvarande tjänstemän

Namn	Närv	Kom kl	Gick kl	Anm
Britt-Marie Lundberg Björk	X			
Leif Ljungberg	X			
Erik Hamner	X		20.25	
Conny Göransson	X		19.40	
Karl-Erik Säfstöm	X		19.40	

Justeras sign 	Utdragsbestyrkande
--	--------------------